

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 488/2010-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. februára 2011 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa o sťažnosti A. F., B., zastúpenej advokátom JUDr. P. V., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cpr 56/2003 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cpr 56/2003 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cpr 56/2003 p r i k a z u j e ďalej konať bez zbytočných priet'ahov.

3. A. F. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava IV p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava IV j e p o v i n n ý uhradiť A. F. trovy konania v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. P. V., B., do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. II. ÚS 488/2010-17 z 15. novembra 2010 na ďalšie konanie s'ťažnosť A. F. (ďalej len „s'ťažovateľka“), v ktorej tvrdila, že postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cpr 56/2003 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a právo na prejednanie jej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Z prijatej s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľka je účastníčkou konania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 7 Cpr 56/2003 v postavení žalobkyne.

V podstatnej časti s'ťažnosti s'ťažovateľka uviedla:

„Dňa 15.10.2003 s'ťažovateľka podala na Okresný súd Bratislava IV návrh na určenie neplatnosti výpovede, určenie, že pracovný pomer trvá a náhradu mzdy proti odporcovi: S. ... B. ... Toto konanie bolo vedené pod sp. zn.: 7 Cpr 56/2003 a ukončené vydaním rozsudku zo dňa 25.09.2006, ktorým súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvého stupňa odporca podal odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave dňa 18.09.2008 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec

mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočného odôvodnenia predmetného rozhodnutia...

Dňa 02.02.2009 však odporca navrhol prerušenie konania, ktorý návrh súd uznesením zo dňa 11.02.2009 zamietol a toto uznesenie neskôr potvrdil i Krajský súd v Bratislave. Pojednávanie dňa 11.02.2009 z vyššie uvedeného dôvodu neprebehlo... Nasledujúci termín pojednávania bol stanovený na 25.11.2009,... i toto bolo odročené bez prejednania veci. Ďalší termín pojednávania bol vytýčený na deň 09.12.2009, avšak tento bol opäť bez dôvodu zrušený a bol určený nový termín na deň 08.02.2010. Ani v tento, v poradí piaty termín, pojednávanie neprebehlo a z dôvodu zmeny rozvrhu práce bolo odročené na neurčito. Už šiesty termín pojednávania určený na 21.05.2010 bol opäť bez uvedenia dôvodu zrušený a bol určený nový dátum 11.06.2010. Dňa 11.06.2010 sa pojednávanie uskutočnilo, teda k prejednaniu veci po jej vrátení súdom druhého stupňa došlo takmer po dvoch rokoch, pričom vec bola na ďalšie konanie vrátená jedine z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, to znamená, že súd už nemusel vykonávať ďalšie dokazovanie. Avšak ani na pojednávaní dňa 11.06.2010 žiadne návrhy na doplnenie dokazovania zo strany účastníkov dané neboli, vyjadrenie navrhovateľa, ktoré na pojednávaní bolo doručené odporcovi, súd mohol doručiť už skôr poštou, pretože súdu bolo doručené takmer mesiac pred pojednávaním. Napriek uvedenému toto pojednávanie súd opätovne odročil na termín 09.07.2010. Uvedený termín bol zo strany novej zákonnej sudkyne po ôsmi krát zrušený a bol určený termín pojednávania na deň 09.08.2010. V tento deň sa pojednávanie opäť nekonalo a to jednak bez predošlého upovedomenia a jednak bez zdôvodnenia a bolo odročené na neurčito, čím došlo ôsmi krát k zmareniu pojednávania a deviaty krát bolo oddialené rozhodnutie vo veci. Vyššie uvedeným konaním tak došlo zo strany Okresného súdu Bratislava IV k porušeniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov ustanovené v článku 48 Ústavy...

Taktiež zo strany Okresného súdu Bratislava IV došlo k porušeniu článku 6 odseku (1) Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Sťažovateľka sa proti uvedenému postupu súdu bránila podaním sťažnosti zo dňa 26.08.2010 adresovanú predsedovi Okresného súdu Bratislava IV. Na predmetnú sťažnosť odpovedala JUDr. I. T, podpredsedníčka súdu listom zo dňa 20.09.2010, doručeným dňa 27.09.2010, v ktorom priznala, že v uvedenom konaní došlo k prietahom. Uvedenú

skutočnosť odôvodnila personálnymi zmenami zákonných sudcov a zároveň prisľúbila, že v konaní boli prijaté opatrenia, aby sa ďalej konalo veci zbytočných prietahov. Do dnešného dňa však napriek uvedenému pojednávanie nariadené nebolo.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol tak, že vysloví:

„postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod č. k.: 7 Crp 56/2003 bolo porušené základné právo sťažovateľky domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa článku 46 odseku (1) Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 odsek (2) Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 odseku (1) Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

prikázal, aby v konaní číslo 7 Crp 56/2003 konal a to bez zbytočných prietahov priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.319, 39 Eur priznal sťažovateľke náhradu trov konania súdom vo výške 305, 54 Eur.“

Právny zástupca sťažovateľky a predsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že súhlasia, aby ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania.

Predsedníčka okresného súdu sa k sťažnosti vyjadrila podaním doručeným ústavnému súdu 28. decembra 2010. K veci uviedla:

„Návrh na začatie konania bol podaný dňa 17.10.2003.

Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25.9.2006, č. k. 7Cpr 56/03 - 241 tak, že určil, že výpoveď daná navrhovateľke odporcom dňa 26.5.2003 je neplatná a pracovný pomer navrhovateľky s odporcom trvá naďalej...

Dňa 28.11.2006 odporca podal proti predmetnému rozsudku odvolanie.

Spis sa od 1.12.2006 do 22.9.2008 nachádzal na Krajskom súde v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 18.9.2008, č. k. 6Co 531/06- 313 napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Nakoľko dňa 2.2.2009 bol súdu doručený návrh odporcu na prerušenie konania, pojednávanie určené na deň 23.2.2009 bolo odročené.

Uznesením zo dňa 11.2.2009 tunajší súd rozhodol o návrhu odporcu na prerušenie konania tak, že tento návrh zamietol.

Dňa 9.3.2009 podal odporca proti predmetnému uzneseniu odvolanie, ktoré súd úpravou zo dňa 12.3.2009 doručoval navrhovateľke.

Spis sa od 6.4.2009 do 22.7.2009 nachádzal na Krajskom súde v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 15.7.2009, č. k. 6Co 119/09 -377 napadnuté uznesenie tunajšieho súdu potvrdil.

Dňa 29.7.2009 bol vo veci určený termín pojednávania na 25.11.2009, ktorý bol odročený na neurčito z dôvodu odchodu zákonného sudcu.

Dňa 9.10.2009 bol vo veci určený termín pojednávania na 9.12.2009, ktorý bol odročený na 8.2.2010 z dôvodu ospravedlnenia právneho zástupcu odporcu a jeho žiadosti o odročenie termínu.

Termín určený na deň 8.2.2010 bol odročený na neurčito z dôvodu odchodu zákonného sudcu z Okresného súdu Bratislava IV.

Nakoľko zákonná sudkyňa JUDr. K. odišla z Okresného súdu Bratislava IV, pričom jej miesto nebolo hneď obsadené, z dôvodu aby veci v súdnom oddelení 7 C neboli poznačené prietiahmi, celé toto oddelenie bolo zmenou rozvrhu práce na rok 2010 v zmysle § 51 ods. 4 písm. a) zákona č. 754/2004 Z. z. dočasne prerozdelené medzi civilných sudcov tunajšieho súdu. Tak sa od 2.2.2010 stala zákonným sudcom vo veci 7Cpr 56/2003 JUDr. K., ktorej bola táto vec pridelená náhodným výberom na prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 24.3.2010 bol vo veci určený termín pojednávania na deň 21.5.2010.

Z dôvodu ospravedlnenia právneho zástupcu odporcu a jeho žiadosti o odročenie termínu, bolo pojednávanie odročené na deň 11.6.2010.

Na pojednávaní dňa 11.6.2010 súd pripustil zmenu petitu v časti náhrady mzdy. Pojednávanie bolo odročené na deň 9.7.2010 s tým, že právny zástupca odporcu zašle súdu vyjadrenie a predloží mzdové listy navrhovateľky za druhý a tretí štvrtrok roku 2003.

Termín pojednávania na deň 9.7.2010 bol z vážnych rodinných dôvodov sudkyne odročený na deň 9.8.2010.

Dňa 22.6.2010 odporca doručil súdu vyjadrenie spolu s návrhmi na vykonanie ďalších dôkazov.

Na miesto JUDr. K. nastúpila na Okresný súd Bratislava IV v júli 2010 nová sudkyňa JUDr. N. Z dôvodu zachovania zásady rovnomerného zaťaženia sudcov, bolo JUDr. N. okrem nového nápadu vecí pridelené na prejednanie a rozhodnutie aj celé súdne oddelenie 7C. Tak sa opätovným prerozdelením oddelenia 7C od 20.7.2010 stala zákonnou sudkyňou v predmetnej veci JUDr. N..

Dňa 3.8.2010 bol súdu doručený návrh navrhovateľky na zmenu petitu v časti náhrady mzdy o ktorom súd rozhodol uznesením zo dňa 11.8.2010.

Zákonná sudkyňa JUDr. N. po naštudovaní spisu (vzhľadom na opätovnú zmenu petitu ako aj podané návrhy na doplnenie dokazovania zo strany odporcu) určila nový termín pojednávania na deň 16.12.2010...

Ako to vyplýva aj z vyššie urobeného prehľadu úkonov, musím s poľutovaním konštatovať, že konanie bolo poznačené prietahmi.

Navrhovateľka (sťažovateľka) podala dňa 31.8.2010 na tunajšom súde sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní. Jej sťažnosť bola riadne prešetrená v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 757/04 Z. z. a navrhovateľke bola daná odpoveď zo dňa 20.9.2010 Spr. 2095/10, v ktorej sa konštatovalo, že sťažnosť na prietahy je dôvodná. Šetrením bolo zistené, že prietah v konaní bol spôsobený z objektívnych príčin, v súvislosti s personálnymi zmenami zákonných sudcov.

Pre náležité posúdenie veci tiež dodávam, že vzniknuté prietahy v konaní boli zavinené aj ďalšími objektívnymi skutočnosťami.

K predĺženiu konania objektívne prispela tiež skutočnosť, že spis bol v dôsledku podaných odvolaní dva krát predkladaný na Krajský súd v Bratislave. Spis sa nachádzal na odvolacom súde v čase od 1.12.2006 do 22.9.2008 ako aj od 6.4.2009 do 22.7.2009. Mám za to, že tieto obdobia preto nemožno brať do úvahy pri posudzovaní prietahov v konaní spôsobených tunajších súdom.

Poukazujem aj na skutočnosť, že tunajší súd vec dňa 25.9.2006 meritórne rozhodol, toto rozhodnutie však bolo odvolacím súdom zrušené. Od zrušenia tohto rozhodnutia bolo vo veci vytyčených celkom 6 pojednávanií.

Pojednávajúce určené na deň 23.2.2009 bolo odročené z dôvodu, že dňa 2.2.2009 odporca podal návrh na prerušenie konania (o návrhu súd rozhodol dňa 11.2.2009). Pojednávajúce určené na deň 25.11.2009 a 8.2.2010 boli odročené z dôvodu odchodu zákonnej sudkyne JUDr. K. z tunajšieho súdu. Pojednávajúce určené na deň 9.12.2009 a 21.5.2010 boli odročené z dôvodu ospravedlnenia právneho zástupcu odporcu a jeho žiadosti o odročenie. Pojednávajúce určené na deň 9.7.2010 bolo odročené z vážnych rodinných dôvodov sudkyne.“

Predsedička okresného súdu poukázala na skutočnosť, že vzniknuté prierahy v konaní nemali preukázateľne za následok spôsobenie ujmy sťažovateľke, preto nesúhlasí s tým, aby jej bolo priznané akékoľvek finančné zadost'učinenie.

Navrhla, aby ústavný súd sťažnosť vo vzťahu k okresnému súdu „ako nedôvodnú zamietol.“

Ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. 7 Cpr 56/03 zistil tento priebeh konania:

Dňa 17. októbra 2003 bola okresnému súdu doručená sťažovateľkina žaloba. Bola zaevidovaná pod sp. zn. 7 Cpr 56/03.

Dňa 8. marca 2004 okresný súd uznesením č. k. 7 Cpr 56/03-60 vyzval odporcu, aby sa v lehote 30 dní vyjadril k žalobe.

Dňa 16. apríla 2004 bolo doručené vyjadrenie žalovaného.

Dňa 24. novembra 2004 sa uskutočnilo pojednávajúce. Sťažovateľka bola prítomná. Pojednávajúce bolo odročené na 23. marec 2005 s tým, že odporca doloží písomnú informáciu pre národný úrad práce týkajúcu sa hromadného prepúšťania a doloží doklad o priemernom zárobku sťažovateľky.

Dňa 23. marca 2005 sa uskutočnilo pojednávajúce. Sťažovateľka nebola prítomná. Pojednávajúce bolo odročené na 29. jún 2005 s tým, že bude predvolaná svedkyňa Ing. B.

Dňa 11. apríla 2005 odporca oznámil priemerný zárobok sťažovateľky a informáciu o výsledku prerokovania podľa § 73 ods. 4 Zákonníka práce.

Dňa 29. júna 2005 sa uskutočnilo pojednávajúce. Sťažovateľka bola prítomná. Pojednávajúce bolo odročené na neurčito s tým, že ďalší termín pojednávajúce bude určený zákonným sudcom a odporca doloží zoznam novo prijatých zamestnancov externých a interných za obdobie od 1. októbra 2003 do 31. decembra 2004.

Dňa 1. decembra 2005 okresný súd vyzval odporcu, aby doručil zoznam novo prijatých zamestnancov externých a interných za obdobie od 1. októbra 2003 do 31. decembra 2004 a zároveň v lehote 20 dní oznámil, s ktorými externými pracovníkmi spolupracuje a ktorí externí pracovníci vykonávajú funkciu vedúceho výrobného štábu v športovom spravodajstve.

Dňa 1. februára 2006 doručil odporca listinné požadované dôkazy.

Dňa 15. februára 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka bola prítomná. Pojednávanie bolo odročené na 17. máj 2006 s tým, že bude predvolaný svedok Mgr. L. Č.

Dňa 16. mája 2006 bolo doručené vyjadrenie sťažovateľky.

Dňa 17. mája 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka bola prítomná. Bolo odročené na 29. máj 2006.

Dňa 29. mája 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka bola prítomná. Bolo odročené na 26. jún 2006.

Dňa 29. mája 2006 odporca doručil doplnenie k svojmu vyjadreniu k žalobe.

Dňa 5. júna 2006 odporca navrhol vypočuť svedka Mgr. M.

Dňa 26. júna 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka bola prítomná. Bolo odročené na 22. september 2006.

Dňa 26. júna 2006 odporca navrhol vykonať dokazovanie.

Dňa 26. júna 2006 sťažovateľka doručila vyjadrenie.

Dňa 24. júla 2006 sa právny zástupca odporcu vyjadril k výpovedi svedka Č.

Dňa 18. septembra 2006 bolo doručené doplnenie vyjadrenia sťažovateľky.

Dňa 22. septembra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka bola prítomná. Bolo odročené na 25. september 2006 s tým, že vo veci bude vyhlásený rozsudok.

Dňa 25. septembra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Bol vyhlásený rozsudok.

Dňa 28. novembra 2006 odporca doručil odvolanie proti rozsudku.

Dňa 1. decembra 2006 bol spis doručený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) (6 Co 531/06).

Dňa 13. decembra 2006 krajský súd vyzval sťažovateľku na vyjadrenie sa k odvolaniu a odporcu na zaplatenie súdneho poplatku 56 604 Sk.

Dňa 8. januára 2007 odporca zaplatil súdny poplatok.

Dňa 28. augusta 2008 sa sťažovateľka vyjadrila k odvolaniu.

Dňa 10. septembra 2008 odporca doručil listinné dôkazy.

Dňa 18. septembra 2008 sa uskutočnilo pojednávanie na krajskom súde. Sťažovateľka bola prítomná. Krajský súd uznesením č. k. 6 Co 531/06-313 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 22. septembra 2008 bol spis doručený okresnému súdu.

Dňa 2. februára 2009 podal odporca návrh na prerušenie konania.

Dňa 11. februára 2009 okresný súd uznesením sp. zn. 7 Cpr 56/2003 zamietol návrh na prerušenie konania.

Dňa 9. februára 2009 doručila vyjadrenie a listinné dôkazy sťažovateľka.

Dňa 10. marca 2009 bolo doručené odvolanie odporcu proti uzneseniu okresného súdu z 11. februára 2009.

Dňa 6. apríla 2009 bol krajskému súdu doručený spis a bol zaevidovaný pod sp. zn. 6 Co 119/09.

Dňa 22. júla 2009 bol okresnému súdu doručený spis spolu s uznesením krajského súdu sp. zn. 6 Co 119/09 z 15. júla 2009, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa.

Dňa 12. novembra 2009 právny zástupca odporcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 9. december 2009.

Dňa 18. novembra 2009 bolo zaslané upovedomenie o odročení pojednávania na 8. február 2010.

Dňa 14. januára 2010 bolo zaslané upovedomenie o odročení pojednávania na neurčito.

Dňa 28. apríla 2010 právny zástupca odporcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 21. máj 2010.

Dňa 6. mája 2010 bolo zaslané upovedomenie o zrušení pojednávania určeného na 21. máj 2010. Pojednávanie bolo odročené na 11. jún 2010.

Dňa 24. mája 2010 bolo doručené vyjadrenie sťažovateľky.

Dňa 11. júna 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka aj odporca boli prítomní. Okresný súd uznesením pripustil zmenu petitu. Pojednávanie bolo odročené na 9. júl 2010 s tým, že právny zástupca odporcu v lehote 10 dní predloží vyjadrenie k sťažovateľkinmu návrhu zmeny petitu.

Dňa 17. júna 2010 úprava kancelárie: odročiť termín pojednávania určený na 9. júl 2010 na 9. augusta 2010.

Dňa 22. júna 2010 bolo doručené vyjadrenie odporcu k podaniu sťažovateľky z 24. mája 2010.

Dňa 8. augusta 2010 sťažovateľka doručila návrh na zmenu petitu v časti náhrady mzdy.

Dňa 11. augusta 2010 okresný súd uznesením sp. zn. 7 Cpr 56/2003 pripustil zmenu petitu.

Dňa 6. októbra 2010 okresný súd vyzval Daňový úrad B. na oznámenie príjmov sťažovateľky od roku 2003 dosiaľ a úrad práce sociálnych vecí a rodiny na oznámenie, či bola sťažovateľka od 1. septembra 2003 dosiaľ vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Sociálnu poisťovňu vyzval na predloženie potvrdenia o priebehu zamestnaní sťažovateľky od 1. septembra 2003 dosiaľ.

Dňa 18. októbra 2010 doručil požadované údaje Daňový úrad B.

Dňa 16. decembra 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka doručila návrh na zmenu petitu. Pojednávanie bolo odročené na 8. február 2011 s tým, že bude vykonané ďalšie dokazovanie dopytom na Sociálnu poisťovňu, a v súvislosti so zmenou petitu okresný súd uložil odporcovi vyjadriť sa k návrhu.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v súlade so svojou doterajšou judikatúrou ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je rozhodovanie v pracovnoprávnej veci. Po právnej stránke ide o štandardnú vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva, preto skutkový a právny stav v danej veci nie je v príčinnej súvislosti s dĺžkou posudzovaného konania.

2. Z hľadiska hodnotenia uvedeného kritéria je potrebné uviesť, že sťažovateľka bola v konaní aktívna. Zúčastnila sa okrem jedného všetkých nariadených pojednávaní.

Skutočnosť, že sťažovateľka v priebehu konania niekoľkokrát menila petit žaloby, však mala vzhľadom na to, že konajúci súd sa musel vždy s novou procesnou situáciou relevantne vysporiadať (od vyžiadavání si vyjadrení protistrany cez rozhodovanie o pripustení zmeny petitu, nevynímajúc doručovanie rozhodnutí), svoj podiel na dĺžke konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že konanie v pracovnoprávnej veci trvá už viac ako sedem rokov. Počas tejto doby bol okresný súd viackrát bezdôvodne nečinný (od 17. októbra 2003 do 8. marca 2004 – 5 mesiacov, od 29. júna 2005 do 1. decembra 2005 – 6 mesiacov, od 22. septembra 2008 do 2. februára 2009 – 5 mesiacov, od 22. júla 2009 do 11. júna 2010 – 11 mesiacov). Označená nečinnosť okresného súdu celkove v dĺžke 27 mesiacov nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako dvoch rokov súd nevykonával vo veci žiadne úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu došlo k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd preto prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cpr 56/2003 konal bez zbytočných priesťahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré odôvodnila tým, že „... stratila zamestnanie, ktoré vykonávala 32 rokov, má v dôsledku veku problém sa uplatniť, a nemôže sa ani len domôcť svojho práva na súdne rozhodnutie. Sťažovateľka z uvedených dôvodov požaduje i primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.319, 39 €, ktoré predstavuje kompenzáciu za dlhodobý stav právnej i osobnej neistoty sťažovateľky v jednej z najdôležitejších otázok jej existencie.“.

Pri určení sumy primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, keď priznáva spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva. Podľa názoru ústavného súdu nemožno pripustiť, aby sa takým spôsobom, aký bol zistený v predmetnej veci, nerešpektovali a porušovali základné práva sťažovateľky.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za dôvodné priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia jej práv, najmä vzhľadom na opakovanú bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu, považuje za primerané vo výške 2 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie sťažnosti). Za jeden úkon právnej pomoci vykonaný v roku 2010 patrí odmena v sume 120,23 €, čo za dva úkony predstavuje sumu 240,46 €. Spolu s režijným paušálom ku každému úkonu (2 x 7,21 €) tvorí náhrada trov právnej služby advokátom celkovú sumu 254,88 € v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd preto o uplatnených trovách konania sťažovateľkou rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2011